Ч. 263 (14.512). Львів, пятниця 20. листопада 1936. Opłata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 504-060, 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло". Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. „ Друкарні: 229-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Розвязали два спортові товариства.

Сьогодні дістали ми з Коломиї таку вістку: Дня 18. XI. ц. р. староство в Коломиї розвязало обидва місцеві спортові товариства, а саме „Сокіл" і „Довбуш". Мотивує розвязання тим,

„że na członków stowarzyszenia przyjmuje młodzież szkolną z tut. państwowego gimnazjum II. oraz z gimnazjum prywatnego U. P. T. „Ridna Szkoła". Młodzież ta wstępuje do stowarzyszenia pod najrozmaitszymi pseudonimami i z ramienia stowarzyszenia bierze udział w publicznych zawodach sportowych, co miało miejsce m. i. w dniach 18 i 19. sierpnia b. r. Niezależnie od tego tak z członkami T-wa jak i z uczęszczającą do stowarzyszenia młodzieżą szkolną prowadzone są systematycznie ćwiczenia o charakterze wybitnie wojskowym — prowadzone przez osoby karane więzieniem za działalność przeciw Państwu Polskiemu."

Як тяжко працювати в Бережанщині...

Дуже тяжко приходиться працювати в Бережанщині на культурно-освітньому полі, бо навіть чайний вечір грозить „публічному спокоєві"... Староство в Бережанах подання на чайний вечір приймає до відома, одначе за два дні присилає заборону його з огляду на публичний спокій. Така заборона прийшла до Плавучі Малої, пов. Бережани, як відповідь на внесене повідомлення про чайний вечір на день 8. і 22. листопада ц. р. Здається, що йшло тут про запевнення успіху польській виставі і забаві, що була також на цей день назначена в „домі людовім"...

Це не перешкодило дутій орхестрі при читальні „Просвіти" у Плавучі Великій грати цілу ніч на польській забаві в „домі людовім".

Німеччина й Італія визнали еспанський національний уряд.

АВСТРІЯ ТА МАДЯРЩИНА НЕБАВОМ ВИЗНАЮТЬ ЙОГО ТАКОЖ.

ВАРШАВА, 19. 11. ПАТ. Німецьке Інформаційне Бюро і Стефані повідомили рівночасно, що Німеччина й Італія **визнають законним уряд ген. Франка.** Оба уряди назначили при уряді ген. Франка своїх тимчас. послів і відкликали акредитованих дипльом. представників при червоному есп. уряді.

Оба комунікати однозвучно вияснюють, що на території, незанятій повстанцями, нема відповідальної влади; тому ті уряди рішилися визнати уряд Франко.

Назначені представники виїхали негайно до Бурґос. Італійський уряд визнав есп. послом адмірала Маґаза, який досі перебував неофіціяльно як представник ґен. Франко в Римі.

ВІДЕНЬ, 19. 11. ПАТ. **Добре поінформовані кола твердять, що в найближчому часі Австрія й Мадярщина визнають уряд у Бурґос.**

ЩО НА ЦЕ ФРАНЦІЯ?

ПАРИЖ, 19. 11. Французькі кола надіялись того, що Німеччина й Італія так поступлять, але щойно після упадку Мадриду. Догадуються, що цей крок стоїть в звязку з заповідю ґен. Франко, що він нищитиме кораблі, які довозитимуть зброю до Катальонії. Леґалізація уряду Франко облегчує ситуацію йому, Італії та Німеччині. Франція свого становища не змінить. Визнання не насуває ніяких правних труднощів; Німеччина й Італія не мусять виступати з льондонського комітету, бо тому останньому національний уряд так само підлягає, як і червоний.

ЩО АНҐЛІЯ?

ЛЬОНДОН, 19. 11. ПАТ. Італійський і німецький уряд поінформували Анґлію про свій крок перед проголошенням комунікату. Анґлійські урядові круги відповіли, що Анґлія дальше визнає червоний уряд леґальним, а нова ситуація вимагає, щоб загострити засаду неінтервенції в еспанські справи.

АМЕРИКАНЦІ НЕЗДИВОВАНІ.

ВАШИНҐТОН, 19. 11. Авас. Американські офіційні кола не здивовані тим, що Німеччина й Італія визнали уряд з Бурґос. Становище Злучених Держав залишиться без змін і залежатиме від положення.

ЧОМУ ІТАЛІЯ ВИЗНАЛА УРЯД ҐЕН. ФРАНКА?

РИМ, 19. 11. „Джіорнале д' Італія" пише, що визнання уряду ґен. Франко є доказом політичного реалізму в політиці Італії. **Франко панує над більшістю території і має довіря величезної більшости народу.** Справу визнання нац. уряду ухвалено ще підчас побуту Чіяна в Берліні.

„ЕСПАНСЬКИЙ НАРІД УВІЛЬНИТЬСЯ ВІД МАРКСІВСЬКОЇ ГАНЬБИ І КОМУНІЗМУ".

СЕВІЛЛЯ, 19. 11. ПАТ. У промові з приводу визнання нац. уряду ґен. Кеіпо де Ляно сказав через радіо м. ін.: „Злочини мадридського уряду не дозволяють, щоб його і дальше уважати представником еспанського народу. **Ціла Еспанія і ввесь есп. нарід як один муж рішені раз на все звільнитися від марксівської ганьби і комунізму.**

РАДІСТЬ В ЕСПАНІЇ.

САЛЯМАНКА, 19. 11. ПАТ. Вістка про визнання нац. уряду розійшлася скоро вчора вечором. На площах і вулицях збиралися юрби людей, що підносили оклики в честь Німеччини, Італії та національної Еспанії. Вечором великий похід з відділами „еспанської фалянґи" на чолі прийшов під палату ґен. Франка, що виголосив промову до юрби.

ЧЕРВОНИЙ УРЯД ПРОТЕСТУЄ.

ЛЬОНДОН, 19. 11. ПАТ. **Радіостанція з Валенсії повідомляє, що тамошній уряд гостро запротестує перед Лігою Націй проти Італії та Німеччини, що визнали уряд з Бурґос.**

Sygn. VI. 1. Pr. 203/36. — Wyciąg z protokołu wspólnego posiedzenia niejawnego. — Sąd okręgowy Wydział VI karny we Lwowie, w składzie: Przewodniczący Wiceprezes S. O. Ł. Malicki, Głosujący: S. S. O. Dr. J. Locker i S. S. O. W. Boczar, w sprawie konfiskaty Nr. 255, czasopisma pt.: „Diło" z daty Lwów, dnia 11 listopada 1936 r. do Sygn. VI. 1. Pr. 203/36. — na posiedzeniu niejawnym w dniu 13 listopada 1936 r., po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie, postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 10 listopada 1936 r. przez Starostwo grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma pt.: „Diło", Nr. 255, z daty Lwów, dnia 11 listopada 1936 r. zawierającego w artykule pt.: „Radiozakłyk prof. O. I. Boczkowśkoho do ukrajinśkoji molodi w Kanadi", — a) w ustępie od słów: „hotujuczyś" — do słowa: „derżawnosty", b) w ustępie od słów: „A prote Wy" — do słów „naszoji batkiwszczyny" znamiona zbrodni z art. 154. § 1 i wyst. 170 k.k. — zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl §. 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. — Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. — Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w §. 21 ust. druk. z dnia 17 grudnia 1862. Dz. p. p. Nr. 6 ex 1863. t. j. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 złotych. — Uzasadnienie. Ogłoszenie drukiem wymienionych wyżej ustępów artykułu pod tytułem: „Radiozakłyk prof. O. J. Boczkowśkoho do ukr. molodi w Kanadi" ma na celu propagandę nacjonalistycznych ukraińskich haseł separatystycznych, oraz szerzenie fałszywych wiadomości o sytuacji politycznej ukraińskiej ludności w Polsce w sposób mogący wywołać niepokój publiczny. — Według §§. 487. 489. 493 p. k. oraz §§ 36 i 37 ustawy prasowej jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący: Ł. Malicki, wr. — Protokólant: Szarota wr. — Za zgodność: Lipanowicz kier. sekret.

—o—

ІВАН БЕЗ РОДУ В ЕСПАНІЇ.

(Від власного кореспондента.)

Париж, 16. листопада 1936.

Еспанія стала тепер полем військових дослідів. Вичитуємо вже довгі роки про всякого роду маневри в ріжних державах і краях, але такі військові вправи, вже получені з вівісекцією, які відбуваються тепер в Еспанії — як пишуть закордонні ґазети, — це вже небувала новина.

На еспанських полях бою зударяється тепер військова техніка бодай шести держав. Військові аташе всіх держав приявні тепер для студій на еспанському фронті. Ось пише одна французька ґазета: Вчора виявилося, що московські танки не виправдали своєї боєздатности, зате їх літаки були дуже добрі. Знову у другому часописі подибуємо замітку про німецькі чи італійські ґази тощо. В німецьких чи італійських журналах можете тепер вичитати технічні заввагн про анґлійську чи французьку зброю, що бере участь в еспанській війні.

Очевидно, не будемо наївними людьми і не повіримо, щоб яканебудь держава дала еспанцям свої найновіші моделі, всеж ті роди зброї, що є в Еспанії, вповні вистачають для дуже цікавих військових експериментів, яких не можна осягнути при звичайних військових вправах, що є забавкою, бо трупи тоді штучні.

А ті правдиві і нещасні „фіґуранти", яких листа жертв продовжується кожного дня, є ріжних національностей і рас.

Франко, вожд національної революції, спровадив до Еспанії маврів, нащадків тих самих маврів, яких колись католицька Еспанія викидала зі свого краю.

Всі воєнні кореспонденти признають хоробрість і бравуру тих арабів, що з почуванням помсти за давні історичні кривди, нищать половину Еспанії — тих червоних еспанців, ту протирелігійну Еспанію, як колись нищили вони ту другу половину Еспанії — давню католицьку.

А на боці еспанського „людового фронту" — всі кореспонденти признають це — найкраще боряться т. зв. інтернаціональні полки. Складаються вони майже з усіх національностей Европи, точніше сказати: з лівого табору Европи.

В тих інтернаціональних полках беруть участь теж наші земляки, заманені туди з ріжних країв Европи торговцями „живого товару". Мужчин теж можна купувати і продавати. Багато з них, кажуть погинуло. Ґен. Франко оголошує для пострaху листи розстріляних чужинців, з тих міжнародніх полків, що попали у полон національних військ.

Як ідеально у нас іще булоб, якби наші „Івани без роду" понижувалися — у своїй глупоті — як згадує про це у своїй статті на сторінках „Діла" Дмитро Великанович — до зборів і резолюцій на честь червоного Мадриду!

•

Історія Еспанії — одна з найвеличавіших історій світу, розпадається на чотири великі доби: боротьбу Еспанії з магометанським світом, що тяглась повних вісім століть від 711-го року до 1492-го; відкриття американського континенту, що є наче продовженням тієї боротьби, бо виправу Колюмба інспірував Рим, а передовсім чини францисканів, домініканів і єзуїтів*). Хри-

*) Luis Bertrand: „Histoire d'Espagne".

стіянський світ вірив, що в Індіях (куди Колюмб вибирався) панує великий хан, дуже прихильний християнам і що він разом із католицькою Европою і з християнським королем королів Абісинії (амбасадори Абісинії перебували тоді в Еспанії та Португалії) ударить на турків; доба абсолютної монархії та її боротьба з протестантизмом і вкінці четверта доба, що тревас досі: змагання еспанців, щоб привернути свою втрачену могутність в Европі, боротьба, що перетворилася тепер у бій двох новітніх суспільних фронтів: фашизму і комунізму.

Вже нераз велич Еспанії проминала через братовбивчу війну, взаємну нетолеранцію і самовинищування. Нині маємо нову загадку, що вийде з сучасної еспанської авантюри, тим паче, що в боротьбу вмішаний теж кольоніяльний арабський чинник, а події матимуть першорядне значіння для майбутнього поділу впливів великодержав на Середземному Морі.

В якийнебудь бік колесо історії повернеться, одно певне, що імена тих нео-еспанських Дон-Кіхотів — тих наших „Іванів без роду", до книги людства не ввійдуть. **Юрій Студинський.**

До обєднання сил в культурній праці!

(ПЕРЕД ЗАГАЛЬНИМИ ЗБОРАМИ „УЧИТЕЛЬСЬКОЇ ГРОМАДИ", Т-ВА УЧИТЕЛІВ СЕРЕДНІХ І ВИЩИХ ШКІЛ.)

В минулому році відсвяткувало Товариство „Учительська Громада" свій ювилей з приводу 25-ліття істнування та в окремому альманаху підсумувало свою діяльність за той час, представило свою суспільну позицію в розвитку нашого національного життя та помянуло заслужених членів.

Був у нашому суспільному житті час, що вчителі середніх шкіл поза своїм головним призванням, несли відповідальність не лише за найважніші відтинки культурних змагань нації, вони часто йшли теж у переді й політичного життя, економічного подвигнення народу, вони передовсім представляли здобутки української науки. Бо довгий час були вони найбільш зосередженою верствою української інтелігенції в більших культурних осередках.

Згодом підховали вони собі ряди інших інтелігентних призвань, що прийшли їм в поміч і перебрали від них деякі відтинки організованої громадської роботи.

Війна й повоєнні умовини українського життя довели в нас до помітних суспільних пересунень, нові чинники зявилися в нашій суспільній надбудові, прийшли на корисну зміну.

Враз з повоєнними обставинами життя, прийшла важка скрута і для українського вчительства, народніх, середніх і вищих шкіл. Постійно з року на рік меншали їх ряди, гіршали умовини праці, старші відходили, молодших на зміну не прибувало.

У суспільній психольогії повоєнного, не лише нашого громадянства, прийшли глибокі переміни, виявилися інакші погляди на школу й працю вчительства. Ставиться загально до школи і до вчительства вимоги, яких воно в ніяких умовинах виповнити не може.

Без огляду на ідеальні поклики, в дійсности вимоги ці мають забагато зле зрозумілого утилітаризму. Переріст нужди в одних і матеріялізму у других доводить до легковаження школи та її ідейного призначення, наперед виховувати, різьбити душу, відтак навчати і приготовляти до практичного життя, в якому так тяжко за працю.

Безліч важких до розвязки нових виховних і матеріяльних проблем, (м. ін. теж проблема одинаків у школі, загальний розстрій громадянської етики, диференціяція суспільних амбіцій і авторитетів) все це доводить часто до взаїмних непорозумінь школи й дому. Оці внутрішні причини не менш трудні, як і зверхні.

На такому то тлі пливе життя нашої станової організації т-ва „Учительська Громада". Не диво, що змаліли її ряди та значіння в громадянському біляксі. Нині нараховує „Учительська Громада" ледви 300 членів, зорганізованих у 12 місцевих філіях Галичини. Не маємо контакту з товаришами північно-східних українських земель, не диво, що забули рідну організацію деякі старші поза краєм , молодші її зовсім не знають, тай у краю живуть поза нею деякі старші та молодші вчителі середніх шкіл.

Важко боронити в таких умовинах позицій стану й виявляти належно суспільну корисність.

А всеж останні найважчі роки в житті нашого товариства перебули ми щасливо і виглядає так, якби йшло до кращого. Провід організації (кілька літ з черги головує проф. Володимир Радзикевич) зберіг рівновагу духа і не допустив до апатії.

Тихо, без розголосу, працювали наші члени на численних відтинках своєї організації. В Науковому Товаристві ім. Шевченка, „Просвіті", „Рідній Школі", Т-ві опіки над молодю і інших гуманітарних і економічних установах у осередку. Члени філій в провінціяльних містах декуди й досі є не лише передовими, але й єдиними двигунами культурного життя. В новій семі українського національного життя — кооперації бували члени наших філій ініціяторами та безкорисними провідниками по сьогоднішній день — передовсім члени перемиської, станиславівської та яворівської філії. Члени філій: самбірської, тернопільської, перемиської, коломийської та яворівської — за прикладом першої почали й гарно розвинули довго занедбану в нас культурну ділянку обласних музеїв, при них теж пробують успішно організувати і наукову роботу на провінції (Видавництво „Бойківщина" і ін). Хто не знає чим для повіту є рогатинська філія? Без учителя середніх шкіл не обходиться нині ніякий культурний почин ні у столиці, ні у провінціяль-

них осередках. В минулому році Педагогічний Конгрес „Р. Ш." відбувся головним чином, завдяки співпраці Т-ва „Учительська Громада" та її членів. Цього року з їх головною участю готовить Т-во „Рідна Школа" „Педагогічну Виставу".

Справа підручників в українських середніх школах, головним чином підручників з українознавства і програм навчання, була в останніх роках предметом праць товариства та поодиноких членів. Деякі виготовили підручники до друку та апробата їх від нас незалежна. Апробовані вже навіть деякі підручники для гімназії нового типу теж з незалежних від нас причин не можуть діждатися друку.

В останньому році інтенсивно працювали деякі секції над упорядкуванням наукової термінольогії, викінчено математичну і для практичних занять, почато працю над фізичною термінольогією.

Видання ювилейного альманаху в минулому році і значний грошевий вклад у оселю в Ямну над Прутом вичерпали фінанси Товариства так, що треба було припинити випуск органу товариства „Українська Школа". Але є вже всі дані, що скоро він знов появиться і гідно виповнить прогалину так важного все для нації питання суспільного виховання.

У станових справах треба зазначити важний випадок, який бодай морально підносить становище приватного, рідношкільного вчительства. Довший час невпорядковані відносини праці тих найбільш спролетаризованих наших інтеліґентів не причинилися теж ні до їх особистого розвитку та успіху у праці, ні для розвитку нашої організації, а найгірше дуже погано впливали на розвиток самих шкіл. З початком цього шкільного року Т-во „Рідна Школа" з нашого почину впровадило новий правильник службових умовин для свого вчительства. Тепер секція приватних учителів Т-ва „Учительська Громада" старається, щоб і інші власники українських шкіл впровадили анальогічні правильники для своїх учительських зборів, щоб забезпечити постійніші умовини праці, бо вони напевно будуть запорукою кращих вислідів праці учительства в школі та у громадянській культурній роботі.

Активність у наших рядах постійно збільшає. У нашому складі помітний численний пересув у користь приватного вчительства. Коли учительства загально-освітніх середніх шкіл скоро повинні ми мати значніший приріст учителів середніх фахових шкіл. Їх у нас брак. Варштати праці, успіхи, їх суспільна користь залежить у першій мірі від нас, від нашої свідомости, що тільки тісно обєднані виповнимо належно свою суспільну функцію, збережемо станову позицію, оборонимо права, збільшимо свою видатність у культурній роботі. Вся наша праця буде видатніша, коли вона, назверх чи внутр, буде в нас, в організації плянована, підсумовувана та солідарно відповідальна.

Д-р І. Витанович.

—o—

Довершім велике діло!

ВПЛАТИТИ ВНУТРІШНЮ ПОЗИЧКУ РІДНІЙ ШКОЛІ — ЦЕ СПРАВА ЧЕСТИ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ.

Ми є свідками, як у важних хвилинах і важкому матеріяльному положенні нераз держави відкликуються до своїх громадян за внутрішньою позичкою, даниною тощо. Так кілька разів розписувала внутрішню позичку Німеччина і СССР, а Польща від 1933. року вже тричі зверталася до своїх громадян за позичкою чи даниною на воєнні державні цілі. Коли представники недержавної жидівської нації звертаються за грішми до свого загалу в якійсь важливій справі, то цілий жидівський світ солідарно складає потрібну суму і дає нагоду жидам перевести хочаб найтруднішу акцію.

На превеликий жаль — не можна того сказати про український загал. Хоч ми і займаємося даною справою, одначе нема в нас ще виробленої витревалости і послідовности, щоб довести якесь діло до кінця.

Ніхто не заперечить, що справа рідного шкільництва для нас найважніша, підставна. А проте не можна її як слід наладнати тому, що не всі виконують постійно і своєчасно свої обовязки супроти Рідної Школи. Це і є причиною важної загрози навіть для дотеперішніх надбань в области нашого приватного шкільництва і зокрема поважної загрози для рідношкільного майна у Львові. Цьому мала до повної міри зарадити внутрішня позичка Рідній Школі.

На підставі однодушної ухвали Заг. Зїзду Рідної Школи в 25. грудня 1933. р. розписала Головна Управа Р. Ш. внутрішню безпроцентову позичку на 250.000 зол. на дуже вигідних умовах, а саме: одна позичка означена на 25 зол. На одну позичку може складатися і кілька осіб. Заможніші особи чи установи можуть вплачувати довільне необмежене число позичок. Позичку можна сплачувати нараз або ратами. Хто вплатив декляровану позичку, дістане від Головної Управи Р. Ш. нумеровану грамоту на 25 зол. або більшу скількість таких нумерованих грамот відповідно до скількости вплачених позичок. Отже справа внутрішньої позички поставлена так, що можуть в ній взяти участь і найбідніші (всі ті, кого стати бодай на 1 зол.) й очевидно заможніші без таких обмежень.

Який дотеперішній вислід? — Ненайкращий. Хоч і декляровано доволі поважні квоти, одначе фактично вплатило їх розмірно небагато осіб. До 31. серпня 1934. р. вплачено 84.183.90 зол. З огляду на те, що не осягнено висоти розписаної позички — ухвалив черговий Заг. Зїзд Рідної Школи в 25. грудня 1934. р. **продовжити внутрішню позичку Рідній Школі до часу осягнення повної квоти 250.000 зол.** Вслід за тим внутрішні позички декляровано і вплачувано дальше.

За 1934—35 адм. рік вплачено 42.186.15 зол., отже загальна вплачена до 31. серпня 1935. р. сума дійшла **126.350.05 зол.**

За 1935—36 рік вплачено 8.495.35 зол., отже загальна вплачена до 31. серпня 1936. р. сума дійшла **134.845.40 зол.**

Таким чином до розписаної позички 250.000 зол. бракує ще **115.154.60 зол.** При деякому зусиллі всього зорганізованого українського загалу (церков, кооператив, товариств, установ і різних підприємств) та поодиноких осіб різних станів легко можнаб таку суму вплатити до найближчого Загального Зїзду Рідної Школи, дня 25. грудня 1936. р.

Якщо числити тільки на Галичину, то на 1 повіт випадає пересічно по 2.300 зол., а таку квоту навіть у наших незавидних обставинах можна при добрій волі і дружній співпраці цілого українського загалу легко осягнути. А можна чейже мати надію, що відгукнуться українці і

вроза Галичини. Треба тільки зактивізувати Позичкової Комісії. Якщо в якомусь повіті Позичкова Комісія несправна або взагалі нечинна, то повітовий рідношкільний осередок доповнить ту Комісію активнішими особами, або і зовсім відновить цілий склад Комісії енергійними людьми, що виконають перебраний на себе обовязок.

Отже ще трохи зусилля і витревалости, а осягнемо повну квоту розписаної позички 250.000 зол.

Самою справою чести повинно бути, щоб ту розмірно невеличку розписану на Рідну Школу внутрішню позичку в найкоротшому часі в цілости вплатити.

З польської преси.

Провал „реґіональної політики" на Волині.

ГОСТРА КРИТИКА ПОЛІТИКИ ВОЄВОДИ ЮЗЕФСЬКОГО.

У варшавському санаційно-ліберальному щоденнику „Курієрі Поранному" (ч. 317 і 320) находимо дві статті А. Вечоркевича з гострою критикою політики воєв. Юзефського на Волині. Критику цієї політики, автор — як сам пише — спирає на основі особистих обсервацій „дійсної дійсности" на Волині. Подаємо хід думок обох статтей, бо вони потверджують вповні наше критичне становище до експериментів з реґіональною політикою не лише на Волині, але також на Поліссі, Підляші і Холмщині.

„Вісім літ минає від хвилини — починає автор свою першу статтю п. н. „Вісім літ експерименту" — коли у відношенні до Волині висунено гасло згідного польсько-українського співжиття. З програмою здійснити це гасло прийшов на Волинь воєв. Г. Юзефський і не було тоді нікого — запевняє автор — крім польського й українського шовінізма, який не привитав би цієї програми з радістю і надією, що відносини на Волині, такі далекі від досконалости, будуть знормалізовані без нічиєї кривди. Волинь мала стати тереном експерименту для плянової політичної думки і з успіхом цього експерименту можна було надіятись нового наладнання взаємин між польським та українським громадянством не лише на Волині, але і на всіх мішаних землях Польщі, бо — як відомо — добрий примір є заразливий.

Взаїмна пошана і прихильність поляків до українських національних і культурних традицій; льояльність українців до держави та її потреб — ось головні елементи, на яких мала опертися справа згідного співжиття для добра і спокою Польщі. Наскрізь специфічні національні і господарські відносини Волині створювали для експерименту обєктивно корисні умовини.

Щоб оминути на Волині конфліктів, які витворилися у польсько-українських взаєминах наслідком льокальних причин у Сх. Галичині (в оригіналі: Малопольсце Всходнєй) намагалися ізолювати волинське воєвідство від її впливів, зберігаючи теоретичний т. зв. сокальський кордон, зберігаючи Волинь від впливів поширеної тоді у Сх. Галичині терористичної акції УВО.

Одночасно справи Волині усунули теж фактично — так запевняє автор — зпід контролі польської публичної опінії, міркуючи, і мабуть слушно, що успіх експерименту у великій мірі залежить від усунення цих справ зпід актуальної публичної дискусії, що встрявала би у подробиці пляну підчас його реалізації.

Ось так створено майже ідеальні умовини для здійснення експерименту, здійснення якого з повним довірям склали в руки воєв. Юзефського. В ожиданні на висліди польське громадянство виявило багато терпеливости і найкращої волі. Одначе положення на Волині не виявляло цієї поправи і тієї тенденції до нормалізації, якої можна було сподіватися на основі заповідей і обіцянок.

Ба що гірше. Не зважаючи на якнайдбайливіше зберігання познак, **положення на Волині, після хвилевої поправи, почало постепенно погіршуватися. Ковельщина, Клевань, Киверці, багато дрібних вибухів подразнення і розяреиня, а в останньому часі схвилювання у повітах: володимирському, горохівському і костопільському — виявляють, що волинський експеримент не дав сподіваних вислідів.** І було би непростимою помилкою, якщо би ми по неуспіхах 8-ох років вдоволились оманами і не пробували змінити програми чи теж метод реалізації цієї програми".

Далі автор пригадує, що в Польщі найкраще бути ендеком, для якого ідея згідливого польсько-українського співжиття є студентською мрією та що українська проблема має бути цементом союзу Польщі з Росією. Гноблення українців по обох боках кордону є найприроднішою — на думку ендеків — основою узгіднення політики Польщі і Росії. Тому для ендеків неуспіх волинського експерименту є однозначний з банкроцтвом гасла згідливого польсько-українського співжиття.

Одначе автор — на основі своїх кількалітніх обсервацій справ Волині і розвою національних взаємин у Польщі — приходить до інших висновків.

„Отже неуспіх волинського експерименту — на думку автора — лежить не у фальшивих його теоретичних засновках, але в кардинальних помилках місцевої політики, в помилкових методах, якими намагалися здійснювати слушні гасла, у нещирости починів, у розбіжности між словами і ділами. Вкінці у впертій нехіті признатися до власних помилок, у тенденції оправдувати власні невдачі здогадним скомунізуванням волинського села та у присипплюванні таким чином чуйности самоконтролі.

„Польська (в оригіналі: — наша) політика на Волині оперує багатьома фікціями, які затемнюють і заслонюють картину дійсности. І це є її найбільша небезпека: розбіжність між познаками і дійсністю. Недостає їй щирости, а нещирість починів у володінні є найбільшою слабістю.

„Вісім років володіння воєв. Юзефського на Волині не помогло до зорганізування там польського громадянства, а з другого боку не вдоволило теж українського громадянства. Доказом цього волинське село, яким проходять хвилі неспокоїв, невдоволення та схвилювання. Одночасно це володіння не

ЖОРЖ КУРТЕЛІН.

КОРОВА.

— Поглянь! — крикнув маляр Мандрік до свого товариша Польоша — що за чудова корова!

Маляр зупинився нагло посеред сільської дороги із своїми малярськими причандалами, для яких від пів години шукав вигідного місця. Він мав враження, що нараз у цьому малому кутку відкрив прегарний краєвид. Поправді була це звичайна левада, яка кінчалася закрученою стежкою, дахом хліва, куснем залізничих рейок, а там десь з боку, де яблінки нахилили своє гилля, стояла корова. Коли Мандрік почав голосно кричати і розмахувати руками, корова піднесла спокійно голову. Голова її нагадувала масивний маґоневий бльок, на якому відбивалася велика молошна пляма. Корова поглянула на двох чоловіків тупим поглядом, але зараз його спустила вниз, занята своїм сніданком.

Не був це зразок расової породи — кістки виставали з її ребер, ноги мала як патики, а проте Мандрік, що у своєму фаху був знавець і спеціяліст, рішив, що така хвилина може давати денно двайцять літрів молока.

— А навіть якби і давала менше!... — закінчив він свої оглядини здалека.

Його товаришеві було це зовсім байдуже, бо він був страшенне голодний і віддавна рішив, що пора на обід минає. Мандрік не звертав на нього уваги.

— Ти дивись тільки — говорив він — подивись на цю ніжну сполуку кольорів. Наприклад оте рожеве вимя... А ся шкіра... Глянь тільки на один бік, як вона захляпана. А ноги із зеленими плямами, перетикані білими цятками?

Підійшов ближче і хотів затримати корову, щоб їй ближче подивитись. Мав охоту взяти її за роги або бодай поклепати. Але корова не розуміла такої ніжности. Вона навіть нечемно обернулась і покрутила хвостом, якби з легковаженням для гостя.

Мандрік був іще більше захоплений.

— Ні, вона справді чудова... Я мушу зробити з неї студію.

І хоч Польош благав його, щоб пішли щось перекусити, Мандрік перескочив тин і побіг до найближчої хатини, що стояла посеред левади. Перед хатою сидів старший селянин з жінкою та їли хліб із сиром. Подивились трохи здивовані на чужого чоловіка, що виринув перед ними як ізпід землі і спитав:

— Чи ця корова ваша?

Обоє відповіли рівночасно трохи невиразним „так", як люди обережні, що не вірять непрошаним гостям.

— Я не маю наміру її купувати — пояснив Мандрік — тільки хотів би зробити з нею студію?

Студію?

— Так, студію... Ага, ви не знаєте, що це таке. Я хочу зробити з вашої корови образ.

Селяни здивувались.

— Чи ви може фотограф? — спитала баба.

— Можна називати мене і фотографом. Я — маляр, а це майже те саме. Почекайте!...

І зовсім свобідно, як справжній мистець, що скрізь почуває себе дома, нахилився до своєї скриньки з фарбами.

— О, тут можете подивитись на один мій образ!

Він витягнув замальований кусень полотна, на якому були намальовані три блощиці зеро незькою зеленню, брунатною сієною і карміном, як лазять по стіні. Селяни замовкли з дива. Стара сперлась на рамя чоловіка заплющивши очі, якби сонце світило їй просто в лице, а старий розвів руки і підпер голову на колінах, якби змучився дивлячись.

— Це образ...? — спитала стара.

— Но, так... бачиш — уже, що намальоване. Фарбою — вияснив їй чоловік. Хвилинку сам подумав і сказав фільософічно:

— Але мені здається, пане, що це тяжкий хліб!

Дальша мовчанка селян мала означати, що портрет корови напевне вийде краще.

— Но, добре — закінчив розмову Мандрік. — Я залишу тут у вас свої фарби та підставку до малювання, піду дещо перекусити і за пів години буду назад.

*

Коли за пів години вернувся він, побачив перед собою готову прегарну картину.

Сам мистець, який оповідав мені цю історію, закінчив її так:

— Мій дорогий! Ти не можеш собі уявити, в якому стані знайшов я свою корову. Вона стояла посередині тої старої пари селян, чистенька, вимита, як дівчина, що йде до шлюбу. Ні, не як дівчина, а як лавка на Великдень, як пара чобіт вигладжених на всі боки. „Гляншпапіром" витерли вони їй роги і ратиці виполірували так, як би це були нігті. Навіть той чудовий коровячий хвіст, увесь обмазаний, із такими прегарними плямами був чистенький, вилизаний і перевязаний рожевою стяжкою, наче на плякаті маргарини, де стоїть дівчина! І моя чудова студія з лона природи пропала.

Перекл. в. г.

збільшило авторитету влади, який спирався би на капіталі обективного признання між громадянами.

ПОВНА НЕЗДАРНІСТЬ ПОЛІТИКИ П. ПЕВНОГО ТА ЙОГО ОРГАНІЗАЦІЇ В.У.О.

Другу свою статтю п. н. „Польсько-українська співпраця" А. Вечоркевич починає пеанами в честь Корпусу Охорони Погранича, який розправився з диверсійними ватагами і тому змінцнив авторитет влади між волинським населенням. Далі переповідає про політичні настрої українського громадянства на Волині перед приходом воев. Юзефського. Отже згадує про вплив наших визвольних змагань у роках 1918—20 на національне освідомлення волинських українців, про слабке зорганізування наших братів на Волині та експанзію впливів українців з Галичини, яка виявлялася — на думку автора — в обсаді українських шкіл на Волині галицьким учительством. Ця експанзія викликала острах у польськім уряді і тому на Волинь прийшов воев. Юзефський, колишній віцеміністер в уряді УНР., щоб відмежувати волинських українців від впливів галицьких українців, які переносили на Волинь — так запевняє автор — лише ненависть до поляків, а її, мовляв, там не було.

„До організування української суспільности на Волині покликав воев. Юзефський багатьох еміґрантів з В. України, визнавців політичної тези Отамана Петлюри, а саме відбудови української держави, спираючись на піддержку і союз Польщі. З новим воєводою завилися в Луцьку петлюрівці: Петро Певний, Скрипник, Бура та інші. Прийшли як нові люди, щоби врости в терен та у свої руки взяти керму душ волинського українського села. Застали сильні впливи, з якими мусіли боротися, а печать „реєстрових козаків пана воєводи" не влекшувала недовіря до них волинського селянина. Вони йшли на села намагаючись обіцянками та ще більше фразами переліцитувати противників.

І далі читаємо: „не було би в цьому нічого дивного, якби не фальшиве становище. **Максимальна національна програма українців на землях Польщі не до здійснення; навіть найкорисніше положення для української меншости у рямцях інтересу Польщі буде для українців завжди компромісом. І було би політичною нечесністю розбудовувати надії в українськім населенні, яких польська держава не буде могти супроти них здійснити. Хіба, що ми (читай: поляки) рішились би створити з наших мішаних теренів український Піемонт, але таке становище вимагало би переставлення цілої польської політики, не лише національної, на зовсім інші шляхи".**

Свою другу статтю кінчить автор так:

„Діячі Українського Волинського Обеднання не вросли в терен. Створили групу чи кліку, яка не мала ніякої піддержки в терені, не здобулися на найменшу самостійність. Не зуміли виховати місцевих діячів, видобути їх зі селянської маси, а цеж повинно бути їх засадничим і найгіднішим завданням. Кажемо, що не зуміли — є такі, які запевняють, що не хотіли, що просто побоювалися конкуренції нових діячів, які би виросли з терену, мали дійсні впливи і дійсне довіря села та які могли би відсунути їх самих у тінь. Ця роля прибудівки до адміністраційної влади не могла вдоволити чесніших, амбітніших і щиріших діячів зі самого УВО. Саме натискові тих діячів слід завдячувати обмеження впливів універсального голови пос. Певного, фактичного диктатора УВО і мужа довіря воєв. Юзефського. Спадщину по пос. Певнім в УВО обняв пос. Тимошенко. Чи враз з цією зміною дійде до зміни метод і реґенерації духа в УВО — виявить час. Дотеперішній дорібок волинської політики цих завдань напевно не влекшить."

Що буде з комітетом неінтервенції?

РИМ, 19. 11. ПАТ. Тутешні закордонні пресові кола дискутують над тим, чи після визнання уряду ген. Франко Італія виступить з льондонського комітету неінтервенції. Цікаво, як на недавній італійський крок зареагує СССР, зокрема чи під тим претекстом не виступить з комітету неінтервенції; в такому випадку Італія певно поступила би так само. Італійські півурядові кола не дають ніяких інформацій.

—o—

Рішення Великої Фашистівської Ради.

ОФІЦІЙНИЙ КОМУНІКАТ.

РИМ, 19. 11. ПАТ. Велика Фашистівська Рада покінчилася нині над раном в 4. годині. Після звіту Мусолінія вона ухвалила такі резолюції: 1) Апробує акцію марш. Ґраціянія, що завойовує й пацифікує решту Абисинії; 2) стверджує, що необхідно приспішити **военну підготову, зокрема у морській та повітряній ділянці;** 3) з нагоди роковин санкцій стверджує, що необхідно змагати до максімум господарської автономії, зокрема в ділянках необхідних для національної оборони; 4) затвердити берлінський і віденський протокол; 5) вповні апробувати політику амб. Ґрандія супроти Еспанії та Англії.

Опісля Вел. Фаш. Рада вибрала комісію, яка має зредаґувати пропозиції про склад і діяльність нового парляменту та предложити їх завтра Раді.

РИМ, 19. 11. ПАТ. В 2. год. вночі появився комунікат такого змісту: Велика Фашистівська Рада зібралася вчора в 22. год. у женевській палаті. Мусоліні виголосив двогодинне експозе про міжнародне положення і про внутрішню політику. Мін. Чіяно здав звіт про віденські й берлінські наради, відчитав протоколи тих нарад та описав хід побуту в Будапешті. Наради йдуть дальше, в день проголосять рішення.

Перший раз Вел. Фашистівська Рада не закінчила нарад до 4-ох годин і що не проголошено комунікату того самого дня. Звичайно, коли рада має перед собою дуже важні постанови, перериває засідання до другого дня. Загально припускають, що з огляду на дуже важний предмет нарад члени Ради постановили видати рішення ще того самого дня.

Червоні ломлять право народів.

ЗАСУДИЛИ НА СМЕРТЬ КОНСУЛЯ.

АСУНЦІОН, 19. 11. ПАТ. Міністр закорд. справ звернувся до мадридського уряду з проханням помилувати параґвайського консуля з Більбао Мартінеза Аріяса, якого засудили на смерть.

НЕ ХОТІЛИ ВИПУСТИТИ ЧУЖИХ КОНСУЛІВ.

ПАРИЖ, 19. 11. ПАТ. Як повідомляють з Перпіняну, Ґватемаля відкликала з Барсельони свого ґен. консуля, Сан Сальвадор — начальника свого консуляту; як відомо ті дві республики вже визнали уряд з Бурґос. Революційний комітет не дозволив обом консулям виїхати ані пароплавом ані поїздом. Тоді вони вскочили до поїзду, що відходив до Франції і з револьверами в руках переїхали кордон.

3.000 червоних полягло за один день.

СЕВІЛЛЯ, 19. 11. ПАТ. Підчас вчорашніх боїв у Мадриді полягло коло 3.000 вояків червоних військ, з того 700 вояків т. зв. міжнароднього відділу.

НИНІ ВНОЧІ ЗНОВУ ЗБОМБАРДУВАЛИ МАДРИД.

МАДРИД, 19. 11. ПАТ. Нині в год. 2.30 нац. літаки знову бомбардували Мадрид і бомби вибухали у ріжних дільницях. Як кажуть, шкоди дуже великі; подробиці невідомі. Радіостація команди оборони Мадриду, що займає тепер палату мін-ства шляхів, заявила через радіо, що „Мадрид зовсім готовий до оборони".

НАЦ. ВІЙСЬКА ФОРСУЮТЬ РІКУ

Всі війська ґен. Барроа разом з гарматами й повзами переправилися учора через ріку, що її сфорсував також відділ полк. Телля. На відтинках Робледо і Чавелля червоні відступили, залишаючи чимало военного матеріялу і 150-ох убитих.

На північному відтинку нац. війська дальше наступають, під Аскаріялем переслідують ворога. На інших відтинках сильний артилерійський вогонь.

Українці Варшави.

АКАДЕМІЯ В ЧЕСТЬ І. ФРАНКА.

(КТВ.) Союз Українок-Еміґранток у Варшаві при співучасти Української Секції Орієнтального Кола Молодих при Східному Інституті влаштував у неділю 15. п. м. академію в честь Івана Франка. Програму академії виповнили: реферат п. К. Чайківської, декламація (пролог до „Мойсея") п. Н. Попович-Юрчинської і три хорові продукції, що їх викона мішаний хор під управою полк. С. Сологуба.

В академії взяло участь численне українське громадянство та студентство. Рівень академії — пересічний. Найкраща безсумнівно декламація. Декорація салі естетична.

Союз Українок-Еміґранток виказує в цьому році більшу рухливість; тиждень тому відбулась його заходами українська вечірка з танцями.

ВІДЧИТИ В „ПРОМЕТЕЇ".

(КТВ.) В четвер 12. ц. м. на тижневому зібранні „Прометея" виголосив проф. Р. Смаль-Стоцький відчит на тему: „Прометейський рух", в якому зясував змагання прометейських народів, накреслив провідні лінії їх національних ідеалів та оперщись на історичних фактах, представив сучасний стан визвольницької пропаґанди, яку ведуть представники поневолених червоною Москвою народів серед вільних націй цілого світу.

Відчиту вислухало багато запрошених гостей. Замітне, що особливе зацікавлення ідеєю „Прометея" виказує польський літературно-публіцистичний світ.

ОРІЄНТАЛЬНЕ КОЛО МОЛОДИХ.

В пятницю 13. ц. м. відбулася врочиста інавґурація академічного року в Орієнт. Колі Молодих. Салю Східного Інституту заповнила численно публика. В програмі вечора було багато промов, з яких найцікавіші — промова ред. В. Бончковського і проф. О. Гурки. Проф. О. Гурка в короткій але цікавій промові закликав зґруповану в О. К. М. молодь, щоб у своїх студіях над народами ближчого й дальшого Сходу керувалась виключно правдою, бо тільки глибокі студії можуть дати зрозуміння душі народу.

Цікавою точкою інавґураційних сходин був ще реферат п. Радванського про мілітарний потенціял СССР.

Істнуюча при О. К. М. від 5 років Українська Секція приготовляється до енерґійної діяльности.

Спеціяльно видана одноднівка О. К. М. приносить дещо матеріялу про її дотеперішню діяльність.

Українська Секція має характер ідеольоґічний. Мета її — інформувати та зацікавити польське громадянство українським незалежницьким рухом. Заложив її в 1931 р. п. К. Симонолевич, опікуном є ред. Бончковський. Праця Секції йде у двох напрямах: внутрішньому й зовнішньому. Секція влаштовує дискусійні вечорі, курси української мови й виклади української літератури. З секцією співпрацювали: Н. Лівицька-Холодна, проф. Зайцев, І. Липовецький, сен. Седлецький та ін. Секція має постійний звязок з краєвими українськими товариствами. Активних членів має секція тепер рівно 20.

УКРАЇНСЬКА ПІСНЯ У ВАРШАВСЬКОМУ РАДІО.

(КТВ.) Український Національний Хор ім. М. Лисенка під управою п. С. Сологуба виступить на днях у варшавському радіо з концертом української національної пісні.

Дир. Сологуб у порозумінні з українськими музичними колами готовиться до належного вшанування Лисенківських роковин. Є проект виставити у Варшаві фрагменти української опери. Цю щасливу думку варто піддержати. Польська музична критика вже віддавна підкреслювала потребу показати столиці вартість української мистецької музики, бо дотепер відбувались тут концерти виключно народньої пісні.

В листопаді — місяці українських інвалідів зберіть жертви від знайомих та вишліть на адресу: УКТОДІ, Львів, Потоцького ч. 48.

Зміна в уряді УССР.

(ВУ) Центральний виконавчий комітет УССР назначив Петра Дроздєнка заступником нар. комісаря рільництва, на місце Льва Голінського.

Довкола протисовітського фронту.

НАПАД „ТАЙМСА“.

ЛЬОНДОН, 19. 11. ПАТ. „Таймс“ у вступній статті небувало гостро атакує Японію за те, що — як кажуть — заключила порозуміння з Німеччиною й Італією проти СССР. Стаття написана, напевно за відомом англ. міністерства закордонних справ, отже можна її уважати за дуже знаменний вислів поглядів англ. офіційних кол на цю справу.

„Таймс“ пише: Японія ще буде жалувати, що приступила до цього порозуміння, опертого на ідеольогічних симпатіях. Господарські користи з того порозуміння Японія може й буде мати, ще важніше для неї порозуміння між японським та німецьким штабом — але пощо було це робити під доктринерськими кличами „святої війни“? Британська політика не має наміру ангажуватися на боці доктринерських угрупувань.

ВІДПОВІДЬ „ТРІБУНИ“.

РИМ, 19. 11. ПАТ. Льондонський кореспондент „Трібуни“ обширно обговорює виступ „Таймс-а“ проти німецько-японського порозуміння. Годі — мовляв — приписувати цілому англійському народові погляди „Таймса“, але цікаве, що „Дейлі Телеґраф“, пише, що Англія не дасть себе втягнути до бльоку протисовітських держав. Таке саме заявив англ. віцеміністр закордонних справ італ. амбасадорові в Льондоні. Дотепер в Льондоні дуже нерадо говорили про японську небезпеку та вірили в можливість порозуміння. Нинішнє становище англійської преси виявляє, що Англія більше боїться Японії, ніж СССР. Таке становище може Англію пхнути на шлях дальших помилок.

СТАНОВИЩЕ ІТАЛІЇ.

РИМ, 19. 11. ПАТ. Італійські півофіційні кола інформують, що італ. уряд відноситься до німецько-японського порозуміння з резервою, але ним цікавиться, бо комунізм загрожує Італії.

—o—

Чого нам недостає?

Тоді як давніше предметом товариських розмов були майже виключно питання з обсягу мистецтва, літератури — вкінці політики, — то сьогодні рішальну ролю у виміні думок грають господарські справи.

В часі одної такої розмови хтось недавно висловив парадоксальний погляд, що одним з чинників, які впливають на зріст труднощів, є цілковитий брак спекуляції. У часі війни і безпосередньо по війні, говорив цей прихильник парадоксів, скрізь шиpяли воєнні спекулянти і це було без сумніву одною із суспільних проказ, але побіч тих мантіїв... находили спромогу заробітку інші. Сьогодні щоправда нема спекулянтів, бо всього є вдовіль і нема чим торгувати, але також за чесний заробіток не є легко.

Розуміється, отсю тугу за спекулянтами треба трактувати так, як вона на це заслуговує, себто гумористично, але, як в кожній, так і в тій неправді є дрібка правди.

А це зерно правди є саме в тому, що маємо за мало людей рухливих, таких, щоб вміли використати кожну коньюнктуру та впровадити у господарське життя трохи оживлення.

А ті, що їм не збуває на здібностях у тому напрямі, найчастіше не орудують відповідними засобами і мусять зрікатись своїх, нераз дуже пожиточних плянів.

Чи є спосіб як добути ті конечні засоби? Відповідь на це питання найдемо, якщо прочитаємо табелі виграних Державної Льотерії. Чейже що-місяця росте число поважних капіталістів, що легко можуть причинитися до значного оживлення обміну і продукції, коби лиш їм не бракувало енергії і вміння.

А щодо приповідки „дурний має щастя“ то вона зовсім не виправдується там, де треба передбачувати і думати.

Оці саме енергійні і здібні люди повинні передусім звернути увагу на те джерело добуття потрібних їм оборотових засобів і придбати собі льос Державної Льотерії.

„Пімстимо Салянгра“.

ТЕРОР ГЕНЕРАЛЬНОЇ КОНФЕДЕРАЦІЇ ПРАЦІ.

ПАРИЖ, 19. 11. ПАТ. На домагання прем. Блюма і родини прокуратура в Ліль почала доходження про **причину смерти Салянгра.** Вчора вечором лівиця уладила в Парижі маніфестації, лунали оклики: **„Пімстимо Салянгра“**, „Хай живе Блюм“. У редакції „Фіґара“ **вибили шиби.** Поліція розігнала маніфестантів. Всі партії „людового фронту“ **вислали соціялістичній партії вислови співчуття і солідарности,** нападаючи на „професійних клеветників“.

Комунікат соціялістичної партії стверджує, що причиною смерти Салянгра була **„гидка кампанія“** і кінчиться словами: **„Салянгро мусить бути останньою жертвою фашизму“.**

Професійний союз друкарських складачів заявив соц. партії, що відомий правий тижневик „Ґрінгуар“, який друкував напади на Салянгра, вже не появиться. Начальний редактор „Ґрінгуара“ осудив це рішення в комунікаті; він закидує, що Генеральна Конфедерація Праці хоче тим способом розтягнути контролю над усіми царинами життя і не шанує політичної незалежности.

—o—

По широкому світі.

Арабські повстанці з Палестини відступили крізь арабську пустиню до Іраку. По дорозі бедуїни виїздили масово проти них і витали оваційно, подібно як і багдадська молодь. Уряд Іраку заопікувався всіми 78-ми повстанцями, дав їм повне утримання і правдоподібно приймуть їх на державну службу. Анґлійські літаки не зачіпали відступаючих повстанців.

У Латвії відбулося вчора національне свято.

У СССР йдуть великі облави на троцькістів. М. ін. у Москві арештували 5 визначних сов. журналістів, 3-ох директорів фільмового тресту і 30 осіб з персоналу тресту.

Французький міністр торговлі Поль Бастід виїде мабуть до Білгороду і Анкари, щоб скріпити торговельні взаємини.

Брітійське міністерство летунства закупило 40.000 моргів на будову нових летунських майданів.

ДАЙТЕ ДОКАЗ, ЩО ПАМЯТАЄТЕ ПРО ІНВАЛІДІВ У.Г.А.!

Листопадові роковини.

ЛИСТОПАДОВА АКАДЕМІЯ В БЕРЛІНІ.

Заходом Української Громади в Німеччині відсвяткувала українська кольонія в Берліні листопадове свято дня 8. ц. м. в салі Ляндверкасина. Філія Громади в Дельменгорсті коло Бреми святкувала врочисто листопадові роковини у себе в дні 1. ц. м. при участи делеґатів з Берліна. Ґріменська Філія святкувати буде щойно 29. ц. м., а саме через місцеві умовини і брак салі в попередніх неділях.

В Берліні 1. листопада ц. р. зложено від Громади та українського студентства в Берліні вінки на могилі державного секретаря військових справ полк. Д. Вітовського. 8-го листопада рано відправив український парох Німеччини о. д-р Верґун Службу Божу і панахиду за полеглих за волю України та виголосив відповідну до хвилини проповідь. Співав хор українських студентів під дир. п. Зарицького підчас Сл. Божої та п. Евг. Цимбалістого підчас панахиди.

Вечором в год. 8-ій відкрив академію коротким вступним словом голова Громади п. Скоропис-Йолтуховський. Доцент д-р Б. Крупницький у свойому рефераті зясував в історичному насвітленні відношення европейських народів до українських визвольних змагань та прийшов до висновку, що Европа не ставилась до наших змагань за волю і незалежність так прихильно, як нпр. до фінляндських, ірляндських, чеських, польських, грецьких, сербських, болгарських та ін. Підчеркнув теж, що Европа цікавилась українською справою хіба тоді, коли на політичних овидах зарисовувалась можливість воєн, або інтерес ослаблення Росії. Тому й тепер, коли йде до зудару західно-европейського світу з большевицьким сходом, українська справа набирає особливої ваги.

Другий промовець академії, пор. Української Армії інж. В. Мельничук, подав приявним низку цікавих споминів з листопада 1919 року, коли обі Українські Армії опинились у так зв. чотирокутнику смерти. Третім бесідником був м-р А. Фіґоль. Суттю його аналізи нашої програної було широко доказуване твердження, що ніхто інший, лиш ми самі завинили. Як консеквенція програної є між іншим і українська скитальщина по берлінських, празьких, парижських та інших бруках з усіма матеріяльними та моральними наслідками кожної еміграції. М-р Фіґоль зупинився довше над проблемою нашої сучасности і майбутности та знайшов на це одиноку розвязку, а саме ґрунтовне перевиховання нас самих, ґрунтовну переміну нашої психіки. Мусимо плекати в собі цінності, завдяки яким інші народи стали пануючими і могутніми.

Академію закінчено відспіванням наших національних гимнів. На заклик голови приявні українці в числі 50 осіб зложили 31 н. марок на українських інвалідів і 10 н. м. на покриття коштів уладження академії.

—o—

СИНА ПРІМО ДЕ РІВЕРИ ЗАСУДИЛИ НА СМЕРТЬ.

АЛІКАНТЕ, 19. 11. ПАТ. Людовий трибунал засудив Хове Антонія Прімо де Рівера на смерть, а його брата Міґуеля на 30 літ вязниці.

—o—

Новинки.

— **ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходини, посмертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла“.**

— **Футра жіночі і чоловічі** та різного роду футряні шкірки поручає по найнижчих цінах Фабрика футер „Хром“, Львів, вул. Руська 20, тел. 271-83. 2719 30-?

— **Піяністка Галя Левицька** гратиме в неділю 22. ц. м. в Малій салі Муз. Товариства ім. Лисенка. В програмі 3 сонати Бетовена, найбільш характеристичні для трьох епох творчости композитора. Початок в год. 7.30 веч. Вступ за програмкою. 3084

— **В Українському Лікарському Товаристві** чергові сходини членів у пятницю дня 20. листопада ц. р. в год. 7. вечором. На сходинах реферат п. н.: „Санітарна орґанізація великих міських осередків“. 3083

— **Дансінґ** заходом Української Захоронки **21.** листопада в салях Бесіди від год. 5—11.

— **Подяка.** Громадянський Комітет Пань і Панів, Прихильників Рідної Школи, улаштував у Львові 7-го листопада ц. р. равт у користь Рідної Школи з приходом 1.207.61 зол. Президія Головної Управи РШ. складає цією дорогою щиру подяку всім ВП. Паням і Панам Комітетовим за труд і працю в улаштуванні равту, п. проф. Суховерській і п. Дарії Нижанківській за ласкаву безкорисну участь у виведенні артистичних танків, усім нашим Установам за ласкаві датки і нашій пресі: „Ділові“, „Новому Часові“ й „Українським Вістям“ за оголошування. — **Президія Головної Управи Рідної Школи.**

— **Виклади Товариства Українських Кооператорів у Львові.** В понеділок 23. листопада відбудеться корреферат **інж. В. Несторовича** до реферату сен. О. Луцького на тему: „Кооперативний і приватницький світогляд“. По рефераті дискусія. В четвер 3. грудня буде черговий виклад сен. **Ю. Павликовського** з циклю викладів на тему: „Роля кооперації в державному будівництві на В. Україні“. В суботу 5. грудня відбудеться виклад **д-ра К. Коберського** п. н. „Ідеольоґ польської кооперації Едвард Абрамовський“. Виклади відбуватимуться в салі „Української Бесіди“ при вул. Рутовського 22, початок точно в год. 18-ій. Вступ за добровільними датками.

— **Головна Рада „Відродження“** повідомляє оцим своїх львівських членів і прихильників, що в неділю 22. ц. м. в год. 17. в домівці Т-ва при вул. Чарнецького ч. 26, партер, відбудуться ширші сходини членів Т-ва з викладом проф. Юліяна Каменецького з Рогатина на тему: „Незломність переконання“. Вступ вільний. Гостям раді. На черзі назначена низка рефератів, що відбуватимуться кожночасно в домівці Т-ва „Відродження“, про які Головна Рада „Відродження“ в свій час повідомить.

— **Відчит в Українськім Науковім Інституті в Берліні.** В пятницю 20. ц. м. відбудеться у відчитовій салі Українського Наукового Інституту в Берліні відчит в українській мові д-ра М. Антоновича на тему: Звідомлення з моїх дослідів у данціґському Державному Архіві. Початок відчиту в год. 8. вечором.

— **Україніка.** В англійськім місячнику „The Chrysostom“, присвяченім справам східного католицизму, появилася в жовтневім числі ц. р. стаття о. J. La Farge про Митрополита А. Шептицького. Автор згадує Митрополита як великого діяча церковного і провідника народу. У звязку з особою Митрополита пише о. La Farge про наш край, про наші еманципаційні змагання і пророкує велику і світлу будучність українському народові. — **Яв. Ч.**

— Відчит з астрономії. Львівська філія Т-ва Прихильників Астрономії повідомляє, що в суботу 21. листопада 1936 р. в год. 18 веч. у салі Геольогічного Інституту львівського університету при вул. Длуґоша 8. відбудеться засідання з дискусією, на якім проф. Маріян Войтович виголосить відчит п. з.: „Фізичні прикмети нерегулярних мряковин" — зі світлинами. Вступ вільний.

— Хто виграв на льотерії? В нинішнім тягненні кляс. держ. льотерії впали м. ін. такі більші виграні: 10.000 зол. на ч. 19390 132741, 5.000 зол. на ч. 135174, 2.000 зол. на ч. 79086 135659 174900, 1.000 зол. на ч. 41926 42041 76416 133050 114840 143128, 500 зол. на ч.: 18138 33307 72783 133618 140109 163346, 400 зол. на ч.: 13813 23188 28739 42049 47420 51217 80576 110825 123664 155333 168108 187312 190195.

— Вислід недільної збірки на зимову допомогу. Збірка до пушок, що її перевели мин. неділі у Львові дала суму 11.237 зол. 32 сот.

— Не вільно переводити збірок у школах. Міністерство внутрішніх справ видало новий обіжник, який загострює заборону проти переводження надмірних збірок у середніх і народніх школах. Така заборона обовязує вже віддавна, але її не завжди придержувались по школах. Тепер міністерство пригадує, що всі збірки по школах дозволені тільки за дозволом вищої шкільної влади. Одночасно новий обіжник поучує управителів шкіл, що збірки в ніякім випадку не можуть переступати устійненої норми і не можуть бути більші, як 1 сот. місячно від дитини у народній школі і 25 сот. від учня в середній школі.

— Заворушення на польських університетах. Ендецька університетська молодь уладила на варшавській політехніці бурхливі демонстрації на викладі проф. хемії Вольфке. Студенти викрикували і називали проф. Вольфке жидом і масоном. Відтак кинули димні свічки, обкидали професора гнилими яйцями, побили кількох студентів жидів, здемолювали викладову салю і знищили проекційний апарат і т. д. Авантури перенеслися з політехніки на вулицю, де побили одного адвоката жида і кількох прохожих жидів. Також у Кракові на медичнім факультеті прийшло до студентських протижидівських заворушень, а саме інцидент скоїєся на тлі окремих місць для жидів. Жиди жалувались перед проф. Левковичом на ендеків і просили його інтервеніювати, одначе проф. Левкович відмовився, кажучи, що ціла справа його нічого не обходить.

— Розправа проти двох адвокатів. У львівськім городськім суді ведеться розправа проти адвокатів Войцеха Дзедзіца зі Львова і Бардаха з Борислава. Обвинувачує їх обох прокуратор за те, що продовж кількох літ систематично ударемнювали екзекуцію 750.000 зол. Ціла справа виглядає так: Нафтовий промисловець із Дрогобича Е. Бінзер продав свої уділи в копальні нафти „Чеслав Сосниковський" за 700.000 зол. чужинцеві Рускінові з Парижа. Тому, що Рускін як чужинець не міг перевести інтабуляції на своє прізвище без дозволу ради міністрів, заложив у порозумінні з адв. Дзедзіцом спілку зі закладовим капіталом 101.000 зол., одначе вплачено тільки 15.000 зол. Спілка перебрала в посідання продані уділи й дала йому, як відтак виявилося, безвартісні векслі. Бінзер зорієнтувавшись, що став жертвою обману, заскаржив спілку обманців до суду і дістав присуд Найвищого Суду, що признавав йому право до екзекуції 750 тисяч зол. Обвинувачені недопускали ріжними адвокатськими закарлючками до екзекуції цієї суми і довели Бінзера за 8 літ до повної руїни. На розправі промовляли вже прокуратор і оборонці. Присуд проголосять у суботу 21. ц. м.

— Присуд на лікаря-комуніста. В Станиславові покінчилася розправа проти лікаря повітового шпиталя Едварда Фріда, якого обвинувачували за комуністичну діяльність і пропаганду серед війська. Фріда засудили на 4 роки вязниці із зачисленням слідчого арешту з позбавленням громадянських прав на 5 літ.

— Львівська хроніка. 19-літня Ванда Гуґа намагалася скінчити самогубством і підрізала собі вчорашньої ночі горло. Каритка поготівля відвезла її непритомну до шпиталю. — Авто потрутило на вул. Янівській 8-літнього Івана Гольда, який дістав п отрясения мозку. — Вантажний віз трунув на вул. Полтвяній Салю Гальку, яка зломила ключицю. — В Лисиничах під Львовом у фабриці вибух знову новий, окупаційний страйк. Робітники застрайкували проти виповідження праці делеґатові робітників Шмоневському. — Поліція арештувала Степана Гупала за біґамію. Перший раз Гупало оженився у 1934 р. з Михайлиною Варенькою, яка мала 1900 зол. По 3 місяцях побив жінку і вигнав її, забираючи її готівку й виправу. Якийсь час жив із любовницею Анною Бурою, а в липні ц. р. оженився з Катериною Банат, що мала 1600 зол. Перша жінка довідалась про друге подружжя і повідомила про це поліцію.

— Красна хроніка. В лісі Юрка Кошляка в Косові привалило зрізане дерево Василя Кошляка, який згинув на місці. — У Стрию застрілився з автоматичного карабінку Альфред Маріян Сімон, уч. II. кл. місцевої гімназії. Причиною самогубства була суперечка з мачохою, яка робила йому докори тому, що він не написав шкільної задачі. — Невідомі справники украли з хідника при вул. Конопніцької у Станиславові 200 бет. плит. Поліція веде слідство і шукає за справниками цієї крадежі. — Слідчий суддя приказав арештувати Н. Розенбека урядовця пов. коломийського дорогового уряду. Арештований є замішаний в аферу цього уряду. — В Городенці ствердила санітарна влада багато випадків кіру і шкарлятини. На доручення санітарної влади замкнули всі місцеві школи до 5. грудня ц. р. — В Тернополі розвісив хтось на паркані при вул. Дороша транспаренти з написами в українській і польській мові: „Хай живе революція пролєтаріяту!" Поліція веде слідство. — В Ярославі вибух окупаційний страйк у фабриці медяників Станислава Гурґуля тому, що працедавець видалив 15 робітниць із праці. — Ізаак Полляк зі Станиславова продавав селянам камінчики до запальничок, що їх сам фабрикував. Робив це так, що фарбував на темно зерната рижу і продавав їх відтак як камінчики. За обман засудили Полляка на 6 місяців вязниці.

— Зогнилі консерви в СССР. Московські часописи розписуються широко про жахливі санітарні умовини у совітських фабриках консерв, зокрема у фабриці московської кооперативи інвалідів „Дружба". Ця фабрика провадить продукцію консерв в умовинах, які навіть совітських журналістів жахають. Всі консерви гниють, неприємно воняють і не надаються зовсім до ужитку. Згадана фабрика переробляє всі помідори, оріґки, цибулю, бульбу й капусту, що гниють по магазинах.

— Протижидівські заворушення в Будапешті. вибухли з новою силою. Мадярські студенти розкинули летючки, які накликували до демонстрацій під трьома головними жидівськими банками. Студенти вдерлися теж до викладових саль і візвали жидівських студентів, щоб вони 8 днів не приходили на виклади. Університету береже поліція.

— Донька Красіна міліонеркою. Донька відомого большевицького дипльомата Красіна вийшла в Парижі замуж за князя Рошефукальда і принесла йому в приданім величезні гроші. Комісар Красін дав був наказ у Росії конфіскувати добра російських багачів. Вже в 1917. р. переписав він на свою родину 37 міліонів золотих рублів. Після його смерти в 1934. р. його майна нарахували в Парижі на 60 міліонів зол. рублів. Пролєтарська революція вийшла на користь — як бачимо — рідні Красіна.

— Син Гандія вертається до будизму. Недавно син Гандія приняв магометанську віру. Між батьком і сином прийшло з цього приводу до непорозуміння. Молодий Ганді не довго був магометанином, бо тепер знову вертається до будизму. Поворот до рідної віри відбудеться святочно в Бомбаю.

З кіна.

Кіно „ПАЛЯС": „Герой дня".

Героєм дня в Парижі стає електротехнік, що зовсім випадково жертвує свою кров, щоб рятувати від смерти славну артистку. Він не знає, чи це має таке велике значіння і чи ця артистка — велика, а зробив це тому, що його прохали. Завдяки такому вчинкові він стає славний на кілька днів, бо всі часописи поміщують його знимки і сама артистка виступає скрізь поруч із ним. Вона хоче зробити з нього, як з усіх, якими ближче зацікавилася, артиста і то в улюблених нею ролях траґіка. А що електротехнік має більше нахилу до комізму, то з цього виходить справді комічний епізод. Ця нова фільма з Морісом Шеваліє, зроблена у Парижі, для парижан, у французькій мові, імовірно не буде подобатись поза Францією, тому, що до пустого сюжету дочіплені сцени та дотепи в занадто паризькому жанрі легкої іронії з сатиричною метою. Не диво, бо і на автора сценарія вибрали поважного письменника Шарля Вільдрака, який не зумів дати нагоди головному героєві проявити свій талант у справді веселих сценах. Щойно у другій половині фільми починається „гумор". Шеваліє не має теж відповідних веселих партнерів, бо інші дієві особи — майже всі драматичні.

Дивогляди.

Золото з повітря

До французького патентового уряду прийшов перед кількома днями один мужчина, подав урядовцеві запечатану коперту і заявив: „Я хотів би дістати патент на одну машину." Урядовець узяв до руки перо, щоб списати формальности і поставив звичайне питання: „Як називається ваша машина?" „Машина до вдобування золота, срібла і плятини з повітря". Урядовець привик уже був до ріжних чудацьких винаходів, але почувши такі слова, ледви утримав у руці перо. Правда, вже добували люди золото зі землі, води... Але з повітря?...

Непорозуміння швидко вияснилось, бо згадана машина була справді приладом, що вбирала з повітря золотий, срібний і плятиновий пил. Відомо, що по робітнях дентистів і золотарів, де виконуються ріжні предмети зі шляхетних металів назбирується у повітрі багато шкідливого для здоровля золотого пилу. Новий винахід дозволяє брати назад золото з повітря.

—o—

Всячина.

З ТРЬОМА ДОЛЯРАМИ ДОВКОЛА СВІТА.

Донька американського промисловця горда й ексцентрична 20-літня Ґвін фан дер Ріп вибралась перед кількома роками без грошей у подорож довкола світа. Вона звернулась сперше до видавця одного з великих нюйорських щоденників, який погодився видати після повороту її опис пригод і подорожі. Саме тепер, майже по дворічній подорожі вернулась Ріп до Ню-Йорку. Заки появляться друком спомини панни Ріп, подала вона плян своїх пригод і пережиань. Молода дівчина виїхала з Льос Анджельос з трьома долярами в кишені і корабельною картою на подорож до Японії. В Японії заробляла панна Ріп на утримання співаючи на вулицях американські пісні. Відтак мала посади: учительки анґлійської мови, дами до товариства, швачки і т. д. Другим етапом її мандрівки був СССР. В Москві і Владивостоку давала вона лекції крою, у Фінляндії виголошувала відчити про СССР. Найтяжче жилось їй у Парижі. Ледви животіла без праці і грошей. До Женеви зайшла пішки, а з Женеви вибралась до Льондону. В Льондоні дістала вона гонорарі за вислані статті до американських часописів. За ці гроші вернулась до Ню Йорку. Коли висіла з корабля на беріг мала в мошонці рівно... 3 доляри.

Дописи.

СТАНИСЛАВІВ

Ростемо! Мин. тижня повстала у Станиславові нова торговельна станиця, якої брак дуже всі відчували. Заходом Союзу Українських Купців відчинено гуртівню під ф. „Купецька Поміч", яка поклала собі за завдання відтягнути українське купецтво Станиславівщини від чужих посередників. Віримо, що відтепер всі українські приватні купці будуть покривати свої запотребування лише в „Купецькій Помочі", даючи тим самим очевидний доказ розуміння гасла „Свій до свого". Слід ще згадати, що „Купецька Поміч" буде мати постійно на складі вироби всіх наших фабрик, а лише в конечності продукти чужих фабрик. Оттак довголітні заходи Союзу Українських Купців увінчались нарешті успіхом, з чого тішиться все станисл. громадянство, а не лише купецтво, бо кожна торговельна станиця — це здобуток не лише купців, але й усього громадянства. Молодій установі бажаємо якнайкращих успіхів! Б. Д.

ДРОГОБИЧ

Збори самоуправних радних у Дрогобичі. В дні 1 ц. м. відбулося в Дрогобичі зібрання українських повітових, волосних і громадських радних дрогобицького повіту при участи 132 радних. Зібрання відкрив пос. Ст. Витвицький, вказуючи на значіння і завдання самоуправи. До президії нарад вибрано о. дек. Мицелиту (члена Пов. Вид.), д-ра І. Мартинюка, члена самоуправної міської ради та Гриня Скоропада, волосного радного з Гаїв Вижних. Звідомлення з праць Українського Клюбу Радних у Повітовій Раді зложив член Повіт. Виділу п. Гринь Когут, подаючи до відома зібраних вислиди тієї діяльности, вияснюючи повітовий буджет та вказуючи на трудне становище 9-ти українських радних серед усіх 27-ох членів дрогобицької Повіт. Ради. Про компетенцію поодиноких самоврядних установ та органів, про буджетове право самоврядування, вкінці про права української мови виголосив основний реферат др І. Блажкевич. Після того розвинулась жива та цікава дискусія, в якій промовляли: Теодор Гаврищ про компетенцію для визначування платень самоврядних урядовців, о. сов. Микола Бень дотично прав тих урядовців, Михайло Фрайт про українські протоколи засідань громадських і волосних рад та про обезпечення від громостей, д-р Іван Мартинюк на ті самі теми, а також про обовязок волостей щодо удержування шкіл та про шкільні буджети. Гринь Ізик вказував на обовязок ...

...вольських рад боронити громадян перед надмірними обтяженнями дороговим вношенням рекурсів. Сеть Янів про справу мови й обезпечення нерухомостей. Дискутантам відповідали пп. Когут Гринь, д-р І. Блажкевич, який м. і. вказав зібранням законну постанову, що на українські письма самоврядні органи обовязані відповідати по українськи, вкінці пос. Витвицький, який подав до відома зібраних вислідн нашої акції проти заведення примусу обезпечень від рухомостей, зокрема, що на дванацять волосних радних шість заявилося проти такого примусу і саме ті волосні ради, які мають більшість вибрану з української національної листи. При кінці візвав до переведення правильної організації українських радних по громадах і чотирьох волостях, де ще такої організації нема, у свої клюби. Рішено візвати радних, щоб пильнували по самоврядних установах прав української мови, перевели організацію клюбову українських радних по всіх громадах і волостях та вносили від поодиноких громадських рад і населення протести проти примусового обезпечення від рухомостей.

СКАЛАТ.

Перед ліквідацією П. С. К. у Скалаті. Дня 13. ц. м. відбулося засідання Надзірної Ради П. С. К. у Скалаті у присутности дир. Центросоюзу п. Мартюка. Обговорювано м. і. справу злуки П. С. К. Скалат з С. У. К. Теребовля. Одною з головних причин злуки є те, що оба кооперативні Союзи не мають відповідної скількости торгів. На один Союз потрібно найменше пів міліона золотих річних торгів. Чимало промовляє за ліквідацією П. С. К. у Скалаті і те, що не поглиблено в нас кооперативної ділянки, м. і. не наладнано як слід збуту с.-г. продуктів. Одначе в дійсности і з річним оборотом та зі збутом с.-г. продуктів справа не така зла. Ось кілька даних: У 1935 р. загальний річний оборот Союзу осягнув 350 тис. зол., з цього за збіже коло 32 тис. зол., за яйця — 86 тис. зол. У 1936 р. піврічний біланс виказує коло 202 тис. зол. торгу, з цього за збіже 38 тис. зол., за яйця — 47 тис. зол., безроги — 20 тис. зол. Як бачимо, у піврічнім відношенні до 1935 р. зросли цього року торги на с.-г. продуктах к. 70 тис. зол. Правда, це поширення збуту с.-г. продуктів поступає за повільно вперед. Справи будови збіжевого магазину поза анкетними усхвалами не рушено навіть з місця. На потрібних на будову магазину 15 тис. зол. зложено лише к. 80 зол. Одначе нема найменшого сумніву, що при більше енергійнім і вмілім підході до збуту с.-г. продуктів можна торги значно збільшити, тимбільше, що в повіті є 66 сіл, при тому 42 кооперативи, які належать до П. С. К. Скалат. Отже є куди поширювати свою діяльність. Можливо, що деякі матеріяльні користи буде мати скалатська кооперація зі злуки з Теребовлею. Одначе загал через малу національну та кооперативну свідомість не зрозуміє як слід добрих інтенцій РСУК-у у Львові, тимбільше, що велика більшість проводу П. С. К. є в загалі проти злуки з Теребовлею. Колиж у плянї наших кооперативних централь є таки довести до злуки оба Союзи, то цю справу слід би вперед відповідно підготовити. Нам здається, що при вирішуванні ліквідації П. С. К. Скалат треба брати під увагу також спеціяльні тутешні суспільні відносини, головно те, що в теперішнім часі П. С. К. Скалат треба брати під увагу також спеціяльні тутешні суспільні відносини, головно те, що в теперішнім часі П. С. К. — це одинока в напівпольськім скалатськім повіті поважніша наша національна станиця. Думаємо, що замісць ліквідації цієї української пристані краще булоб подумати про оживлення її діяльности.

ДЕЛЯТИН.

Вистава книжки. У звязку зі „Святом книжки“, яке відбулося минулої неділі, відчинено в салях „Просвіти“ в Делятині виставу книжки. Вистава викликала зацікавлення і відвідало її численно громадянство Делятина й округи. При цій нагоді продано вже кількадесять книжок.

Спорт.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ У. С. Т. „ПОДІЛЛЯ“ В ТЕРНОПОЛІ.

Дня 15. листопада відбулися IX. звичайні Загальні Збори Українського Спортового Товариства „Поділля“ в Тернополі. Присутніх на салі понад 70 осіб; вони у 90 проц. бідна робітнича молодь. Інтелігенції за вийнятком кількох старших громадян та 7-ох молодших на зборах майже не було. Інтелігенція Тернополя не зрозуміла ще ваги спортових організацій. Вона ставиться до них з упередженням — у найкращому випадку з резервою. Вона не вичуває духа хвилини. Всі її змагання спрямовані на економічні інституції, але загальні збори бідного, прикуреного саджею з розбитої печі „Поділля“ її не цікавлять. Крайня пора змінити своє становище!

Щодо діяльности У. С. Т-ва „Поділля“, то слід ствердити, що вона, як на його 30-літнє іствування за мала. У сусідів вона певно на яких 100 проц. представлялася би краще. Колиж візьмемо її у порівнанні з роками, що попередили ту діяльність безпосередньо, тоді признати треба, що і Виділ Т-ва і його члени свою працю і завдання виконали.

Т-во наше в діловому році 1935-36 улаштувало своїми власними силами 49 імпрез і крім цього брало активну участь та радо йшло з допомогою іншим нашим т-вам, коли тільки заходила потреба. Домівка Т-ва була відкрита щоденно і члени вповні з неї користали.

На рік 1936-37 вибрано такий Виділ: 1) інж. Никифорук Микола, голова, 2) д-р Чубатий Володимир, заст. голови, 3) м-р Скородень З., секретар, 4) Шумський І., скарбник, 5) Петро Чубатий, господар, 6) Гамулевичівна М. і Салевич О., члени виділу. До Контрольної Комісії ввійшли: д-р Лисий В., Станислав Бабяк і Гарбович О.

З.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Ударна — по шляхті.

Совіти славні зі своїх ударних кампаній. Щораз то вискакує якась нова справа, яку треба провести ударною кампанією і тоді аж вуха вянуть від витуків: у пресі, на „митингах“ і тим подібних збіговищах.

„Всі за...!!“

„Кожний проти...!“

„Пожвавити працю серед...!“

І тим подібне...

Хочби як одна країна не була щільно відгороджена від другої — то думка, ідея, помисл таки передістаються то сюди то туди. Не диво, що й по цім боці риської лінії неодно знайшло наслідувачів, а взявши зкраю от хочби ударні кампанії.

Пережили ми тут уже неодну менше чи більше ударну, менше чи більше болючу, а отсе переживаємо ще одну.

Тим разом: ударну кампанію по українській шляхті, по отих усіх Чайковських, Кульчицьких, Комарницьких, Матковських, Височанських і імже ність числа.

Досить переглянути ілюстровану і неілюстровану сусідську пресу, щоб побачити як і куди ця кампанія іде.

Перед моїми очима ілюстрована газетка „Побудка“ — суспільно-господарський часопис Підкарпаття. Заголовок червоною краскою на білім папері, в однім куті вінєти крилатий гусарин трубить на розі, в другім підголений „на чуба“ шляхтич (у сукмані і чоботах!) застромив шаблю в землю і сіє. Між тим якісь два герби, а ззаду за гербами... обсмушені з лісів гори. (Це останнє вийшло здається не з розмислом, зате дуже декоративно!).

Розгорнім цю „Побудку“...

„Листопад у житті Польщі“ — стаття якби недокінчена.

„Посол самбірської землі у шляхти в Кульчицях“... — про віче посла Еккерта (чи також шляхтич? — прим. складача) серед наших людей, де він ні менше ні більше тільки так сказав: „Маємо також шляхту, цю еліту суспільности“... Посол з німецьким назвищем до гр.-кат. шляхти з українськими назвищами, в державі, що знесла шляхотські титули!

А на кінці „Побудки“ сам цимес — „Відповіди Редакції“.

З тих відповідей можна дечого навчитися, коли читач не заплачеться зі сміху так, що рядки розпливуться в сльозах.

Панові Сас Ортинському відповідає „Побудка“: „Пишете, що в шляхотських селах має бути якнайбільше рим.-кат. костелів, щоб чесні християни могли врешті звмість політики почути слово Боже... Погоджуємось беззастережно“...

Колиб я був редактором „Побудки“, то додав би: „Ревіндикувати шляхотські церкви неправно забрані тому“... і поставив би перше ліпше число.

Панові Топур Якубовському:

„Сердечно сміялись ми, коли прочитали в Вашому листі, що про організацію загородової шляхти довідались Ви з... „Діла“.

Трохи смішно, трохи сумно і для „Побудки“ і для нас. А як Вам, пане Топур?!...

Пан Сас Височанський питає, чому стільки інтелігенції, що вийшла зі шляхти, почуває себе українцями.

„Трудно! — зітхає як міх ковальський „Побудка“. В кожнім народі (аякже!) бувають перевертні.

Панове з „Побудки“! Сами не припускаєте скільки і де!...

Пан Сас Комарницький питає про галицьких боярів. На це дістав таку відповідь: „Бояри, то була така шляхта, але тільки на Білоруси і в Московії. В Малопольщі ніколи боярів не було“.

Справедливо! Люблю правду, навіть якби була прикра. В Малопольщі з боярами було досить трудновато, хоч і туди вони заходили, коли над Вислою стояла таблиця: „Терра Рутенорум“.

Гей-гей. Панове шляхта! Видали ви з себе Сагайдачного, Хмельницького, Кричевського, Богуна, Мазепу, а недавнощо Андрія Чайковського і цілу лаву добрих синів рідного народу! Чи справді вам з „Побудкою“ по дорозі?

Відповіджте їй тими самими словами, що вона П. Сас Височанському:

„В кожнім народі бувають перевертні“, а від себе додайте: „Не тільки зпоміж шляхти“.

Галактіон Чіпка.

СПОРТОВИЙ ПОПИС ГІМНАЗІЇ „РІДНОЇ ШКОЛИ“ В ЯВОРОВІ.

В неділю 15. ц. м. в 8. год. веч. відбувся заходом спортового кужка „Явір“ при українській гімназії „Рідної Школи“ спортовий попис, що тривав більше ніж дві години і пройшов з повним успіхом. Велику салю „Народнього Дому“ виповнила публика по береги. Спортові пописи гімназії „Р. Ш.“ мають уже в Яворові добру славу. Давніше, ще перед 1930 р. пластовий курінь під проводом проф. Івана Чмоли уладив кілька гарних спортових імпрез, в яких переважала тяжка німецька руханка. Тепер згідно зі шкільною програмою дозволена для учеників лише шведська руханка, може навіть більше доцільна, а з огляду на всесторонне плекання тіла виходить не менше ефектовно на сцені. Перший попис шведської руханки відбувся у грудні м. р., а минулої неділі — другий. Богата програма складалася з трьох частин. У першій: дефіляда вправляючих (коло 70 учеників та учениць); попис відкрив проф. Фарина. З черги Ол. Грицунь, уч. VII кл., в короткім рефераті підчеркнув, що руханка і спорт — це не тільки забава, але й уперта, послідовна праця та гармонійне виховування сильних характерів, виховування здорових тілом і духом людей загартованих до життєвої боротьби. У нас фізична культура скоро поширюється, але ще багато треба впертої праці над нею. Опісля 9 учеників IV. кл. виконало незвичайно справно і рівно шість тфудних веж на кріслах; VII. кляса показала при музиці зразкову лекцію домашньої ранньої руханки. Другу частину започаткував оригінальний танок лещетарів укладу П. Левицької до музики Б. Левицького. Присутні на салі автори, професори Музичного Інституту та виконавці збирали рясні оплески. Дальше чотири живі образи (відбиванка, бокс, лещетарі, лижварка — С. Винницька, шерм), прекрасно відтворювали поодинокі моменти руху. Дуже розвеселили публику рухові гри з линвою І. кл. Вправи на шведській скрині, що їх виконали найкращі руховики гімназії, виказували зручність та відвагу. В третій частині чотири ученики Велигорський, Грицкевич, Капуста, Пулик) відтанцювали „Запорожця“. Дівчата нижчих клас виконали при музиці рівноважні вправи на лавочках. На кінець шісткові вежі, незвичайно тяжкі, але до подробиць рівно виведені. Попис закінчила дефіляда вправляючих у руханкових одягах з відзнакою — листком явора — на грудях та відспівання національного гимну. Пригравала гімназійна орхестра під проводом О. Микуловича, уч. VII. кл. У всім видно було руку енергійного провідника руханки проф. Романа Левицького та п. Уляни Сітницької. Незвичайно дбайливо складена програма, солідне виведення та гарні строї подобались загально публиці.

Р. С.

СПОРТОВІ НОВИНКИ.

Гакіякові змагання за середньо-европейську чашу не відбудуться вже цього року. Таке рішив міжнародній комітет гакієвого турніру унаслідок заборони Австрійського Гакієвого Союзу, який заборонив двом найкращим віденським клюбам В. А. Ф. і ЕКЕ брати участь у згаданих розгривках.

В державній чеській Лізі відбудуться цієї неділі такі змагання: Русь — Братислава в Ужгороді, Славія — Кладно в Празі, Мор. Славія — Спарта у Брні, Простейов — Вікторія Пільзно в Простейові і в Пільзні Наход — С. К. Пільзно.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

УКРАЇНСЬКА ПЕДАГОГІЧНА ВИСТАВА У ЛЬВОВІ 1937. Програма й інструкції. Львів 1936. Накладом „Рідної Школи“. Львів вул. Сикстуська 46. Стор. 16. ф. 16º.

НАЙНОВІШИЙ КОЛЯДНИК. Старі й зовсім нові коляди та щедрівки, між ними веселі коляди Івана Сорокатого і дитячі коляди. Старі зібрав і справив та нові уложив Юра Шкрумеляк. Стор. 64. Ціна 30 сот. — Усі книжки накладом автора.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. Тобілевича.

ЩИРЕЦЬ:
20. XI. Циганський барон.
21. XI. Катерина.
22. XI. Вій.
23. XI. Муж двох жінок.

ЛЬВІВ-ЛЕВАНДІВКА:
24. XI. Циганський барон.
25. XI. Муж двох жінок.
26. XI. Дівча з Маслосоюзу.
27. XI. Отаман Пісня.
28. XI. Лев з Абісинії.
29. XI. Вій.

Великий Театр.

Пятниця, 20. XI. год. 7.30 веч. „Каваренька".

Субота, 21. XI. год. 4. поп. „Склянна Гора", вистава для дітей; год. 7.30 веч. „Каваренька".

Кіна.

АПОЛЬО: „Їх троє".
АТЛЯНТИК: „Вірна ріка".
ВАНДА: „Нуждарі" і „Париж у вогні".
ГРАЖИНА: „Спокуса".
КАСІНО: „Ада, це не лицює".
КОПЕРНИК: „Під двома прапорами".
МАРУСЕНЬКА: „Юдель грає на скрипці".
МЕТРО: „Віктор чи Вікторія", „Ковбой мільйонером".
МІРАЖ: „Хто останній цілує".
МУЗА: „Роз-Марі".
ПАКС: „Шопен, співець волі".
ПАЛЯС: „Герой дня" з Мор. Шевальє.
ПАН. „Чу-Чін-Чав" („Алі-Баба і 40 розбійників") з Анною Мей Вонг і Фрицом Кортнером.
РАЙ: „Мазур" із Полею Негрі.
СВІТ: „Мазур" із Полею Негрі.
СТИЛЕВЕ: „Соната", ревія „Пікантний сосик".
ТОН: „Багряна квітка" з Ол. Кордою.
УТІХА „Пекло Китаю" та ревія.
ХИМЕРА: „Голос серця".

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)
„Шікаго".

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Пятниця, 20. листопада 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 15.20 Концерт для молоді, 17.30 Твори Е. Темницького в вик. солістів, 20.45 Симф. концерт, **Прага** (470,2) 17.15 Смичк. квінтет Моцарта, 19.30 Популярний концерт, **Париж** (1648) 14.15 Вокальний концерт, 18.30 Концерт, 19.00 Словно-муз. авд. для жінок, 21.00 Фр. сонати на скр. і форт., 21.45 „Ле Кенар Мандарен" муз. комедія Бедтоа, **Білгород** (437,3) 18.00 Нар. пісні, 20.00 Опера, **Берлін** (356,7) 8.20 Форт. музика, 14.15 Легка музика, 20.30 Симф. концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00, 20.10, 22.30 Музика, 21.00 „Пентесілея" драма Кляйста, **Мінхен** (405,4) 13.15 Танк. музика, 19.00 Орг. музика, 20.10 Пісоньки й музика, 22.30 Концерт на форт. і орх. ц-моль Манена, **Будапешт** (549,5) 12.05 Концерт балалайкової орх., 17.00 Циг. музика, 18.40 Скрипка, 19.50 Військ. орх., 20.50 Гітара, спів, 22.05 Сальон. музика, **Міляно** (368,6) 11.30 Розр. концерт, 16.00 Концерт хору з Академії св. Сесилії, 22.00 Камеральний концерт, **Рим** (420,8) 17.00 Скрипка, 20.40 Симф. концерт, 22.20 Концерт хору, 22.45 Танк. музика.

Субота, 21. листопада 1936.

Відень (506·8) 10.50 Нар. мельодії, 12.00, 13.10 Концерт, 18.00 Нар. пісні, 19.15 Форт. ресіталь, 20.10 Віденські мельодії, Баер сопран, 22.20 Пісні м. Маркса Е. Ровита сопран, **Прага** (470,2) 15.00 Концерт сальон. орх., співані рефрени, **Париж** (1648) 13.15 Розр. програма, 14.15 Спів. ресіталь, 17.00 Легка музика, 21.45 Ресіталь Шарпентієра 1) Дідон, 2) Ля Вей Руж, **Білгород** (437,5) 12.00 Концерт, 18.00, 18.30 Нар. пісні, 19.15 Сербський вечір, **Берлін** (356,7) 8.20 Музика; 8.30 Розр. концерт, 19.00 Квартет ґ-моль Шуберта („Смерть і дівчина), 18.00 Марші та вояцькі пісні, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 18.00 Нар. пісні й танки Марг. Полянд сопран, Бордієн альт, 20.10 Весела програма, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для села, 19.40 Форт. твори, 20.10 „Залюблений Вав-Вав" оперетка Вальт. Гепе, **Будапешт** (549,5) 12.05 Сальон. музика, 13.30 Концерт вок. квартету, 18.00 Фінляндсько-мадярський концерт, спів. ресіталь, 19.00 Мадярські нар. пісні. **Міляно** (368,6) 12.50, 21.30 Орх. концерт, 20.40 Вок. авдиція, **Рим** (420,8) 17.15 Танк. музика, 21.00 „Аїда" оп. Верді (трансм. з м. театру в Больонії).

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Пятниця, 20. листопада 1936.

6.30 Раніщня авдиція, 6.33 Руханка, 6.50 Музика з гр. пл., 7.15 Ранішній денник, 7.25 Програма на нині, 7.30 Трохи інформацій, 7.35 Легка музика з гр. пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 11.30 Для старших дітей: Поляки за океаном, 11.57 Сигнал часу, 12.03 З великої естради, гр. пл., 12.40 Освітлення при праці в домашньому господарстві, 12.50 Полудневий денник, 14.30 Концерт бажань, 15.00 Господарські вістки, 15.15 Рекламовий концерт, 15.30 Львівські біжучі вістки, 15.35 Львівська молодь перед мікрофоном: Скавтівські пісні, 15.55 Туристичний інформатор, 16.00 Люсіенна Бое у свому репертуарі, гр. пл., 16.15 Гутірка з хорими, 16.30 Закордонні артисти як виконавці польських творів, гр. пл., 17.00 Фейл.: Поляки у Бразилії, 17.15 Концерт симф. орх., 17.50 Актуальна гутірка, 18.00 Спортові вістки, 18.06, 18.16 Спортовий порадник, 18.20 Вражіння з побуту у столиці Мексику, 18.30 Еді Саксон зі своєю орхестрою, гр. пл., Вимки з оп. „Гавайська цвітка", 18.40 Програмова скринька, 18.50 Огляд хліборобської преси, 19.00 Із дрібних і забавних річей (три гуморески) Петра Хойновського, 19.20 Із піснею по краю, 19.45 Оп. фрагмент, 20.00 Скрипка й альтівка (гутірка). 20.15 „У старій сирватці" муз. образи, форт., 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Легка музика, 21.40 Концерт польської музики, музика до Гетового „Фавста" о. Ант. Радзівіла з 1812 р. Возняк тенор, Ґінтерівна сопран, Мазанек бас, мішані хори, орх., 22.30 „Метода п. презеса" скеч, 22.45 Танкова музика з гр. пл.

Субота, 21. листопада 1936.

6.30 Раніщня авдиція, 6.33 Руханка, 6.50 Музика з гр. пл., 7.15 Ранішній денник, 7.25 Програма на нині, 7.30 Трохи інформацій, 7.35 Легка музика з гр. пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 11.30 Для шкіл: Співаймо пісоньки, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Концерт з уч. двох фортепіянів, 12.40 Хліборобська скринька, 12.50 Полудневий денник. 14.30 Театр Уяви для дітей: „Еміль і детективи", 15.00 Господарські вістки, 15.15 Рекламовий концерт, 15.30 Наша програма, 15.35 Легка музика у вик. циганських орхестр, з гр. пл., 15.50 Три знаки запиту, 16.00 Ліст: Концерт е-моль (Браїловський), гр. пл., 16.15 Концерт орх., 17.00 Концерт солістів (фортепіян, Тарно баритон), 17.50 Огляд видань, 18.00, 18.15 Спортові вістки, 18.20 Риш. Таубер співає пісоньки, гр. пл., 18.35 Альбом Підгаллє, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Кольонії для Польщі, 19.30 На нар. нуту (В. Єнджеєвська, орх. мандолістів), 20.30 Літературні новини, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Концерт симф. орх., Сл. Орловська спів, 22.00 Виленська Зазуля, 22.30 Під знаком танку; у перерві в год. 22.55 Останні вістки.

Подяка за щедрий дар.

Кружок „Рідної Школи" ім. Б. Грінченка у Львові дістав від фабрики пасти „ЕЛЕҐАНТ" у Львові **вагон вугля (15 тон)** і від „ЦЕНТРОСОЮЗУ" у Львові **одну тону.**

Тим щедрим даром школа є забезпечена опалом на цілу зиму.

Старшина Кружка ім. Б. Грінченка складає цим щиру подяку жертводавцям.

СТАРШИНА.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельґи бельґ. 89.98—89.55, Дол. американські 5.32.50 — 5.29.50, Доляри канад. 5.31.50 — 5.28.50, Фльор. гол. 287.85 — 286.15. Франки фр. 24.72 — 24.58, Франки швайцарські 122.45—121.65, Фунти англ. 26.01—25.85, Ґульд. данц. 100.20 — 99.80, Кор. ч. 17.70—17.20, Кор. дан. 116.04—115.20, Кор. норв. 130.68 — 129.70, Кор. шв. 134.08 — 133.10, Ліри італ. 25.20—24.60, Марки фінл. 11.48—11.00, Марки нім. 114 — 107, Шил. австр. 95.50—95. Марки нім. срібні 122—115.

Акції.

Банк Польський, 111.50, Цукор 30.50 Вугіль 16.50, Ліпльпоп 14.75, 14.90. Островець 29 27.25, Стараховичі 35.75—36, Габергуш 40.75—40.50.

Папери.

3 інвест. 1. ем. 67, 2 ем. 66.56. 5 конв. 53, 5 зал. 59, 6 дол. 70.25—70, 4 прем. дол. 47.50, 7 стаб. 481.

Заставні листи.

5 прц. Л. З. Б. Г. 51—53, 4 прц. Л. З. Бк Г. 41—43. 4 прц. ТКЗ. 41—43, 4 і пів прц. ТКЗ. 45—47, 4 і пів прц. БҐК. 60—65, 4 прц. БҐК. 60—65. 4 і пів прц. Л. З. Бк Гіп. 43—46.

Долярівка 47.50—48.50, 3 інвест. 1 ем. 65—67, 3 інвест. 2 ем. 65—67.

Збіжжя.

Львів, 19. XI.

За 100 кг. льоко вагон Львів:

Пшениця одн. червона	24.25—24.50
Пшениця збор. червона	23.75—24.00
Пшениця одн. біла	24.00—24.25
Пшениця зб.	23.50—23.75
Жито шт. I	18.25—18.75
Жито шт. II.	18.00—18.25
Ячмінь одн.	20.75—21.00
Ячмінь на мливо	20.00—20.25
Ячмінь паст.	19.25—19.50
Ячмінь бров.	22.75—27.00
Гречка на мливо	22.00—22.50
Сіма конопляне	31.75—32.25
Крупи гр.	38.90—39.50
Мука пшенична ст. ґат. I в.	40.50—41.00
Мука пшен. ст. ґат. I А	39.50—40.00
„ „ ґат. I Б	39.00—39.50
„ „ ґат. I Ц	37.50—38.00
„ „ ґат. I Д	35.50—36.00
„ „ ґат. II А	32.00—32.50
„ „ ґат. II Б	34.50—35.00
„ „ ґат. II Ц	34.25—34.75
„ „ ґат. II Д	33.00—33.50
„ „ ґат. II Е	31.00—31.50
„ „ ґат. II Ф	29.50—30.00
„ „ ґат. II Г	27.00—27.50
„ „ ґат. III А	20.25—20.75
„ „ ґат. III Б	18.75—19.25
Мука пшенична паст.	16.25—16.75
Мука пшенич. разова до 95%	27.00—27.50
Мука житна витяг 0·30%	28.25—28.75
Мука житна ґат. I. 0·50%	27.25—27.75
Мука житна ґат. I. 0·65%	25.25—25.75
Мука житна ґат. II. 50-65%	18.75—19.25
Мука житна разова 0·95%	18.25—19.75
Мука житна посеред. 65%	15.75—16.25
Висівки житні	10.75—11.00
Висівки пшен. грубі	11.50—12.00
Висівки пшен. середні	10.50—11.75
Висівки пшен. мілкі	11.75—13.75

Інші курси незмінені.

Звідомлення збіжевого ринку Центросоюзу з дня 19. ц. м.

Ціни за 100 кг. дюзом, льоко вагон-стація заладовання:

	льоко ст. заладов.:
Пшен. збірна 750 гр/л 5%	23.00—23.50
Жито збір. 694 гр/л. 3%	16.75—17.50
Ячмінь пашн. 621 гр/л. 4%	18.50—18.60
Овес легко задощ. 444	13.75—14.00
Овес не задощ. 456	14.00—14.25
Гречка 10%	18.50—19.00
Кукурудза жовта	14.50—14.75
Кукурудза червона	16.00—16.25
Коноп. сімя	31.50—31.50
Соняшникове сімя	31.75—31.75
Насіння лену 95%	41.00—42.00
Фасоля корона руч. в. з м. 42	51.00—52.00
Фасоля „Різен" руч. виб. з м.	41.00—42.00
Фасоля шмальц. руч. виб. з м.	38.00—40.00
Фасоля мальц. спец. ручно вибир. з міша	42.00—43.00
Фасоля краса рафована	24.00—26.00
Фасоля цукр. ручно виб.	30.00—31.00
Конюшина червона	100—105
Конюшина вільна від канянки	115—120
Конюшина вільна від канянки 96 проц. чистоти	120—125

Жито, ячмінь і овес дальше подорожіли. Тенденція на всі роди збіжа зишкова, на фасолю та олійні вдержана.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що від дня 19. листопада ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів.

1 кг. масла десерового бльок. 1 без опакування	2.80 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.85 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.85 „
1 л. молока	0.19 „
1 к. яєць	4.70—4.80 „

Тенденція на масло, молоко та яйця сильна.

ПТИЦЯ.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 19. XI. ц. р. платив своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, льоко подвіря птахомисарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3) такі ціни:

Індички I. кл., повногруді, зовсім товсті	0.95 зол.
Індики I. кл., повногруді, зовсім товсті	0.85 „
Курята I. кл. біло й жовтоніжки, без острішок, до ваги 1.50 кг.	0.85 „
Кури I. кл., товсті, без остріг, без напняку на ногах, щойно від 1.80 кг. вгору	0.90 „
Качки товщені I. кл. щойно від 1.80 кг. вгору	0.85 „

Слабших сортів від вище поданих, не приймає.

ОПОВІСТКИ.

Кружок Студентів Українців у Вильні цією дорогою складає щиру подяку Українському Громадянству в Рівному за датки в сумі 43 зол. 30 сот. на побільшення нашої наукової бібліотеки, які зложено підчас літніх ферій на руки тов. Костецького Сергія, студ. прав. — За Виділ: Іван Малиновський, голова, А. Татура, секретар.

На підмогу для ЦеСУС зложив через Адмін. „Діла" М. Глинський, Залізці зол. 3.50.

На Український Город зложила через Адміністрацію „Діла" Каса Стефчика у Стрию на Ланах зол. 5.—

КУПНО - ПРОДАЖА

КУПНО ГОДИННИКА є справою довір'я. Дешево купите добрий годинник у власній звісній пятьдесятьлітній католицькій фірмі ІВАН ЗЕЛЬТЕНРАЙХ, Львів, Марійська площа 5. 3032 1—20

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ПОТРІБНА особа, фахова, здорова до дітей (6 і 4-літн.). Зголошення з описом життя слати під Посте рестанте І. С. Бучач. 3078 1—1

РІЖНІ

ЧОТИРНАЦЯТЬДНЕВНА велика дешева продажа ФІРАНОК, кап, брокатів, таблеток crochet на вагу. Фрайліх, Сикстуська 21. 2979 15-1

ХРИСТІЯНСЬКА КОНФЕКЦІЯ для Пань поручає костюми і плащі вже від 35 зол. Львів, Ринок 26 у крамниці Ензерова. 2996 25-6

НЕДОСТАЧІ ПАНІ в білю доповнить знаменито Фабрика „АСТРА", Львів, СИКСТУСЬКА 2. Стройні кольорові й білі сорочки 1.95, з мансуку 2.36, нічні коші довгі 2.90, теплі реформи 1.60, теплі комплети 2.60 та ін. 2912 9—3

ОГОЛОШЕННЯ.

Адвокат

Д-р Роман Перфецький

переніс канцелярію до ЛЬВОВА, вул. Бляхарська 9 (побіч Ринку). 3086 1-2

ВИРІБНЯ РАДІО ТЕХНІЧНА

„WARRADIO"

урухомила спеціяльний відділ усіляких направ радіовідбірників і вмацнювачів. Довголітній досвід, відповідне методи і лабораторійне урядження дають гарантію, що всілякі направи, охочування, доповнення, перебудови будуть виконані фахово, совісно і згідно з вимогами нинішньої радіотехніки.

Львів, вул. Янівська 37 „WARRADIO" Тел. 230-33. 4/85 3—3

РЯТУЄ ВОЛОССЯ
усуває лупи — запобігає випаданню
ДАЄ ГАРНУ буйну зачіску.

Шукаєте праці? —

Певно найдете її, коли дасьте оголошення до нашого щоденника

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.